

## زمینه گرایی کالبدی در خانه های سنتی ایران نمونه موردی روستای ابیانه

حسن سجادزاده<sup>۱</sup>، محمد موسویان<sup>۲\*</sup>

۱. استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه بوعلی سینا، همدان (H.sajadzadeh@gmail.com)

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، (Mousavian.arc@gmail.com)

### چکیده

معماری و شهرسازی سنتی ما همواره در تعامل با معماری بومی و اطراف خود بوده است. معماری زمینه گرا بر زمین مداری و پیوند محیط با فضا تاکید دارد و با درک پیام بستر خود شکل می گیرد و در واقع پیامی را که بستر معماری به او انتقال داده به عینیت رسانده و طراحی می کند. در نتیجه ساختمان جز کوچک از طبیعت پیرامون خواهد بود. این متن در نظر دارد با استفاده از روش تحلیلی ارتباط تک بناها با مقیاس محله ای و بررسی نحوه شکل گیری بناهای ابیانه با طبیعت اطراف و زمینه های اجتماعی و فرهنگی و اقتصادی روستای ابیانه از توابع شهرستان نطنز، که یکی از روستاهای هدف گردشگری کشور است به سوالات زیر پاسخ داده شود که آیا در معماری سنتی ایران زمینه گرایی به عنوان اصل طراحی فضاها لحاظ شده است؟ کدام بعد طراحی معماری زمینه گرا در معماری سنتی ایران شاخص تر در نظر گرفته شده است؟ و آیا معماری زمینه گرا در بهبود هویت مکان موثر بوده است؟ نتیجه حاصل از این بررسی نشان می دهد که در طراحی خانه های سنتی (ابیانه) به عنوان بخش خردی از یک بدنه روستای ایرانی، معمار و ساکنین، آشنایی کاملی با مفاهیم معماری زمینه گرا داشته اند و راهبرد زمینه گرایی، در طراحی و ساخت بناها قرار گرفته شده است و زمینه گرایی در ارتقا هویت مکان تاثیر بسزایی خواهد داشت.

واژه های کلیدی: معماری سنتی، زمینه، زمینه گرایی، کالبد، ابیانه